

Nu Stander Landen i Våde

Svartsot

De er så mange i Dannemark vil alle herrer være;
de red dennem til Ribe og lod dem klæder skære.
Nu stander landen i våde

Alle de lod dem klæder skære i gråmunkes lige;
det var ej gjort for anden sag end deres herre ville ti svige.
Nu stander...

De vogte hannem ofte, de vogte hannem alle tide;
de vogte ham også den liden stund
hannem skulle til Finderup ride.
Nu stander...

De red i den bondes gård med skarpe spær i hænde;
alle havde di grå kolhætter på, at ingen mand dem kendte.

Så ginge de dem i laden ind, de stedtes dennem på den lo;
vågen de lå den ædle herre, hannem ville det ikke tro.

De slukte ud de voxelys, som for den herre skull' brænde.
Alt da sad de liden smådreng; hvor monne deres øjne rinde.

De stak ham ind ad skulderblad og det stod hannem ud af hals;
det vil jeg for sandingen sige, det var alt gjort med falsk

De stak ham gennem hårde, det stod ham ud af venstre side:
"Nu haver vi gjort den gerning i dag,
al Dannemark bærer for store kvide."
Nu stander...

Det var den liden smådreng, han så sin herre lide den kvide;
han lod ikke længer lide.

Dronningen sidder i højeloft, hun ser ud så vide:
"Nu ser jeg den liden smådreng, så hasteligt monne han ride."
Nu stander...

Ind så kom den liden smådreng, og sagde hende derfrå:
"Min herre han er i laden vej't, og alt landet står i våde
Nu stander...

Min herre, han er slagen ihjel, Gud hans sjæl vel nåde!
Forvarer vel hin unge hertug, al Dannemark nu stander i våde.
Nu stander...

Vogter i vel Eders rige og vogter I vel Eders bo
Vogter i vel Eders unge søn al Danmark skal styre og råde."

"Det skal du have for tidningen, dog de ej er gode:
klæde og føde i kongens gård, imedens vi lever både."
Nu stander landen i våde